

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาว่า

1. แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกัน คือตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 จะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่
2. แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่
3. แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มสูงระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่
4. แบบทดสอบโคลงที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มต่ำระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 หรือไม่
5. การตัดคำในวงความถี่ของคำที่เท่าใดใน 5 ตำแหน่งดังกล่าว เป็นการตัดคำในตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดที่จะนำมาใช้กับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ได้เป็นอย่างดี

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงที่กำลังเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 5 ในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ที่วิทยาลัยครูนครปฐม จังหวัดนครปฐม จำนวน 92 คน

วิธีดำเนินงาน

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลซ ที่ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 อย่างละ 1 ชุด รวม 5 ชุด จากข้อความที่เลือกและทดสอบทางสถิติแล้วว่ามีระดับความยากง่ายของข้อความไม่แตกต่างกัน และเหมาะสมกับระดับความสามารถของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษามัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังเรียนภาษาอังกฤษ 5 นำแบบทดสอบไปทดสอบนักศึกษากลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาทำแบบทดสอบชุดละ 30 นาที ต่อจากนั้น นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซทั้ง 5 ชุดมาหาคะแนนเฉลี่ย ค่าความเชื่อถือได้ และความแปรปรวนชนิด 2 ตัวประกอบ เมื่อตัวอย่างประชากรเข้ากันทุกรายการ ผลปรากฏว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญระหว่างความสามารถในการทำข้อทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันของนักศึกษาทั้งหมด ระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำ และมีปฏิกริยารวมระหว่างแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกับกับกลุ่มของนักศึกษา จึงนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซดังกล่าวมาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของคันทันต่อไป

สรุปผลการวิจัย

1. แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน 5 ตำแหน่ง คือ ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 ตัดทุกคำที่ 7 ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 มีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้งหมด และระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงกับนักศึกษากลุ่มต่ำ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1 และข้อที่ 2
2. เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวของนักศึกษาทั้งหมดมาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่านักศึกษาทั้งหมดสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 8 และตัดทุกคำที่ 9 ได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 5 ตัดทุกคำที่ 6 และตัดทุกคำที่ 7 และสามารถทำแบบทดสอบโคลซที่ตัดทุกคำที่ 8 ได้ดีที่สุด
3. เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันดังกล่าวระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำมาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่า แบบทดสอบ

โคลงที่คัดทุกคำที่ 5 คัดทุกคำที่ 6 คัดทุกคำที่ 7 และคัดทุกคำที่ 8 สามารถจำแนกความสามารถของความเข้าใจในการอ่านข้อความภาษาอังกฤษของนักศึกษาในกลุ่มสูงและนักศึกษาในกลุ่มต่ำได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เจนกินสัน¹ และ พิมพรรณ สมหอม² แต่แบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 9 ไม่สามารถจำแนกความสามารถดังกล่าวของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มได้

4. เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลงที่คัดคำต่างกันดังกล่าวของนักศึกษาในกลุ่มสูงมาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มสูงสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงที่คัดทุกคำที่ 7 และคัดทุกคำที่ 8 ได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 5 คัดทุกคำที่ 6 และคัดทุกคำที่ 7 และสามารถทำแบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 8 ได้ดีที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3

5. เมื่อนำคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลงที่คัดคำต่างกันดังกล่าวของนักศึกษาในกลุ่มต่ำมาทดสอบหาความแตกต่างเป็นรายคู่ ผลปรากฏว่านักศึกษาในกลุ่มต่ำสามารถทำแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแบบโคลงที่คัดทุกคำที่ 8 และคัดทุกคำที่ 9 ได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 5 คัดทุกคำที่ 6 และคัดทุกคำที่ 7 และสามารถทำแบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 8 ได้ดีที่สุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนี้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 4

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่า นักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นักศึกษาในกลุ่มสูงและนักศึกษาในกลุ่มต่ำ สามารถทำแบบทดสอบโคลงที่คัดคำในช่วงความถี่น้อยออกจากข้อความได้คะแนนสูงกว่าแบบทดสอบโคลงที่คัดคำในช่วงความถี่มากออกจากข้อความ และสามารถทำคะแนนของแบบทดสอบโคลงที่มีการคัดคำในช่วงความถี่น้อยลงได้คะแนนสูงขึ้นเป็นลำดับ ยกเว้นแบบทดสอบโคลงที่คัดทุกคำที่ 6 และคัดทุกคำที่ 9 ที่เป็นดังนี้อาจจะเนื่องมาจากว่า นักศึกษาสามารถใช้เนื้อความบังคับของวาทะนั้นเพื่อทำนายคำ และเข้าใจเรื่องที่

¹Jenkinson, loc. cit.

²พิมพรรณ สมหอม, เรื่องเดิม.

อ่านได้ง่ายขึ้นเป็นลำดับ ยิ่งเหลือเนื้อความบังคับของว่างไว้มากเท่าใด ก็ยิ่งทำให้หาความ
เดิมในช่องว่างนั้น และอ่านเข้าใจเนื้อเรื่องได้มากยิ่งขึ้นเท่านั้น ผลการวิจัยครั้งนี้จึงไม่
สอดคล้องกับผลการวิจัยของ แมกจินิตี³ และ อบอร์น⁴ ที่พบว่า การตัดคำในช่วงความถี่ของ
คำระหว่าง 5 คำ ถึง 10 คำ มีผลต่อคะแนนของแบบทดสอบโคลงน้อยมาก

เป็นที่น่าสังเกตว่า แบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 9 ไม่สามารถจำแนกความ
สามารถของความเข้าใจในการอ่านของนักศึกษากลุ่มสูงกับนักศึกษากลุ่มต่ำได้ นอกจากนี้
คะแนนเฉลี่ยของนักศึกษากลุ่มสูงในการทำข้อทดสอบก็กล่าวถึงลดลงมากในขณะที่คะแนนเฉลี่ย
ของนักศึกษากลุ่มต่ำสูงใกล้เคียงกับคะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 8 เมื่อ
พิจารณาคุณลักษณะและคุณภาพของข้อทดสอบดังกล่าว ปรากฏว่าแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 9
ใช้ข้อความยาวเท่ากับข้อความอื่น และมีช่องว่างของคำที่ตัดออกน้อยที่สุด คือ 30 ของนั้น มี
ค่าความเชื่อถือได้ต่ำที่สุด คือ .48 และเมื่อเปรียบเทียบเปอร์เซ็นต์ของข้อผิดและช่องว่าง
ระหว่างเรื่องที่เว้นไว้ พบว่ามีเปอร์เซ็นต์สูงใกล้เคียงกับแบบทดสอบโคลงที่ตัดทุกคำที่ 6 และ
ตัดทุกคำที่ 7 คือ มีค่าที่ผิด 32.07% และเว้นว่างไว้ 24.91% มีค่าถูกเพียง 42.34% ผล
ที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะข้อความที่นำมาใช้ในการตัดทุกคำที่ 9 สั้นเกินไป จึงทำได้
จำนวนของว่างที่ตัดออกน้อยเกินไปจนไม่สามารถจำแนกความสามารถของนักศึกษากลุ่มสูง
และนักศึกษากลุ่มต่ำได้ และการตัดคำออกเพียงจำนวนน้อยในช่วงความถี่ของคำน้อยมาก
เช่นนี้ อาจจะเป็นผลให้จำนวนคำที่ตัดออกไม่เป็นตัวแทนของจำนวนคำในข้อความนั้น จึงทำ
ให้คุณภาพของข้อทดสอบนั้นลดน้อยลง ดังเช่นที่ พอตเตอร์⁵ สรุปไว้ว่า การตัดคำที่มีความถี่น้อย
ลงตั้งแต่คำที่ 10 ถึงคำที่ 12 ควรเพิ่มความยาวของข้อความที่นำมาใช้ให้ยาวขึ้น เพื่อไม่ทำให้
คุณภาพของแบบทดสอบเปลี่ยนแปลงไป

(ดูข้อมูลในภาคผนวก)

³MacGinitie, Loc. cit.
⁴Aborn, Loc. cit.
⁵Potter, op. cit., pp. 38-39.

นอกจากนี้ ยังเป็นที่น่าสังเกตอีกว่า แบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 ซึ่งมีความถี่ของการคัดค่าน้อยกว่าแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5 โค้คะแนนเฉลี่ยน้อยกว่าแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของคำถูกและคำผิดของแบบทดสอบทั้งสองแล้ว ปรากฏว่าไม่ต่างจากกันมากนัก คือ แบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5 มีคำถูกประมาณ 36.19% มีคำผิดซึ่งรวมทั้งช่องที่ไม่เติมคำใดเลยประมาณ 61.65% และแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 มีคำถูกประมาณ 35.60% มีคำผิดซึ่งรวมทั้งช่องที่เว้นว่างไว้ประมาณ 64.34% ที่เป็นอย่างนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษากลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 ก่อนแบบทดสอบโคลซชุดอื่น โดยไม่เคยชินกับแบบทดสอบชนิดนี้มาก่อน จึงมีส่วนทำให้คะแนนความสามารถในการทำแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 ลดลงไป ดังนั้น ถ้าหากว่านักศึกษาดังกล่าวมีโอกาสได้ลองทำแบบทดสอบชนิดนี้เสียก่อน ผลการวิจัยดังกล่าวอาจเปลี่ยนไป คือ นักศึกษาอาจสามารถทำแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 ได้ดีกว่าแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 5 แต่อย่างไรก็ตาม สาเหตุดังกล่าวที่อภิปรายมาก็ไม่ผลต่อการวิจัยครั้งนี้ เพราะปรากฏว่า นักศึกษาทั้งหมด นักศึกษากลุ่มสูง และนักศึกษากลุ่มต่ำ สามารถทำแบบทดสอบโคลซทั้ง 2 แบบดังกล่าวไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เป็นที่น่าสังเกตอีกอย่างหนึ่งว่า เปอร์เซนต์ของช่องที่เว้นว่างไว้ระหว่างเนื้อเรื่องของแต่ละแบบทดสอบนั้น มีจำนวนใกล้เคียงกัน การที่เว้นว่างไว้ไม่เติมคำใดลงไปเลย ทำให้เสียคะแนนไป โดยที่ไม่ใช้ความพยายามในการเดาช่วยให้ได้คำตอบที่ใกล้เคียง สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจจะเป็นเพราะนักศึกษาไม่ชินต่อแบบทดสอบชนิดนี้มาก่อน และไม่กล้าเดาคำที่ตนเองไม่แน่ใจ ทั้ง ๆ ที่คำแนะนำในการทำแบบทดสอบได้แนะนำให้ใช้การเดาเพื่อช่วยให้ได้คำตอบครบทุกช่องว่าง ดังนั้น ถ้านักศึกษาใช้การเดาอย่างมีเหตุผลช่วยในการหาคำตอบเพิ่มขึ้น ก็อาจจะทำให้คะแนนเฉลี่ยของแบบทดสอบโคลซแต่ละชุดมีคะแนนสูงขึ้น ส่วนเปอร์เซนต์ของช่องที่เว้นว่างไว้ตอนท้ายเรื่องมีไม่มากนัก เปอร์เซนต์ของช่องว่างดังกล่าวของแบบทดสอบโคลซที่คัดทุกคำที่ 6 และคัดทุกคำที่ 5 สูงกว่าแบบทดสอบโคลซชุดอื่นมาก คือ 18.64% และ 11.31% แต่ก็ไม่สูงจนเกินไป จึงอาจกล่าวได้ว่า เวลาที่ใช้ในการทำแบบทดสอบโคลซแต่ละชุดพอเพียงสำหรับการทำแบบทดสอบแต่ละชุด เวลาในการทำแบบทดสอบดังกล่าวจึงไม่น่ามีผลต่อคะแนนความสามารถในการทำแบบทดสอบโคลซที่มีการคัดคำในช่วงที่มีความถี่มาก

โดยเฉพาะคำที่ 5 และคำที่ 6

ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า การศึกษาในตำแหน่งที่ต่างกันดังกล่าวของแบบทดสอบโคลซ น่าจะมีผลต่อคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 นักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำในตนเองเดียวกัน คือ นักศึกษาจะสามารถทำคะแนนของแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำในช่วงความถี่น้อยลงได้สูงขึ้นเป็นลำดับ และนักศึกษากลุ่มสูงสามารถทำคะแนนแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกัน ได้สูงกว่านักศึกษากลุ่มต่ำ นั่นคือ แบบทดสอบโคลซที่ตัดคำต่างกันทุกชุด สามารถจำแนกความสามารถของความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษระหว่างนักศึกษากลุ่มสูงและนักศึกษากลุ่มต่ำได้เหมือนกัน ถ้านักศึกษาเหล่านั้นเคยชินกับการทำแบบทดสอบชนิดนี้ และแบบทดสอบแต่ละชุดมีจำนวนช่องว่างและความยาวของข้อความเหมาะสม และมีคุณภาพทัดเทียมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การนำวิธีโคลซไปใช้เป็นแบบทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กับผู้ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ครูควรจะต้องเลือกตัดคำในช่วงความถี่ที่เหมาะสม
2. สำหรับนักศึกษาไทยในระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 ควรตัดคำทุกคำที่ 8 ออกจากข้อความในช่วงความถี่ที่เหมาะสมที่สุด
3. ครูควรให้นักศึกษาได้ลองทำแบบทดสอบโคลซเสียก่อน จึงจะนำแบบทดสอบชนิดนี้ไปใช้ทำการทดสอบวัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับดังกล่าว เพื่อให้นักศึกษาจะได้เกิดความเคยชินต่อแบบทดสอบ และไม่ทำให้ความสามารถในการทำแบบทดสอบลดน้อยลง
4. การลองฝึกทำแบบทดสอบแต่ละครั้ง ควรได้มีการอภิปรายเพื่อแสดงเหตุผลว่าทำไมจึงเลือกคำตอบนั้น หรือทำไมคำตอบนั้นจึงถูกหลังจากตรวจให้คะแนนแบบทดสอบนั้นแล้ว เพื่อให้นักศึกษาจะได้ฝึกฝนในการใช้เหตุผลพิจารณาเลือกคำตอบที่เหมาะสมกับคำที่ถูกตัดออกไป และกล้าที่จะเอาคำใส่ลงในช่องว่างที่ตนเองไม่แน่ใจ เพราะมีหลักและเหตุผลในการเลือกเติมคำนั้น ๆ ลงไป

5. ครูอาจใช้แบบทดสอบโคลซเป็นเครื่องมือทดสอบความเข้าใจโครงสร้างคำศัพท์ และการสะกดคำภาษาอังกฤษที่ได้อสอนไปแล้วได้ โดยรวบรวมข้อผิดพลาดหรือสิ่งที่เข้าใจผิดของนักศึกษาทั้งหมด หรือแต่ละบุคคลมาแก้ไข เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องและดียิ่งขึ้นต่อไป

6. ครูอาจใช้แบบทดสอบโคลซเป็นเครื่องมือสำหรับเลือกข้อความมาใช้ได้เหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาทั้งหมดหรือแต่ละบุคคลตามความต้องการต่าง ๆ กันได้เป็นอย่างดี

7. ควรได้มีการวิจัยเพื่อทดสอบดูว่า การตัดคำที่มีความถี่น้อยลง คือตั้งแต่คำที่ 9 เป็นต้นไป จะสามารถจำแนกความสามารถทางการอ่านของผู้ที่มีความสามารถสูง และผู้ที่มีความสามารถต่ำได้หรือไม่

8. ควรได้มีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำแบบทดสอบโคลซที่มีจำนวนคำที่ตัดออกไปเท่า ๆ กัน แต่มีช่วงความถี่ของการตัดคำและความยาวของข้อความต่างกัน

9. ควรมีการวิจัยเปรียบเทียบผลการตัดตำแหน่งละหนึ่งคำ กับการตัดตำแหน่งละหลายคำ (multiple words) ออกจากข้อความว่ามีผลต่างกันหรือไม่

10. ควรมีการวิจัยการตัดคำในตำแหน่งที่ต่างกันของข้อความที่มีเนื้อหาทางชนิดกันต่อไปอีก

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย